

Sairaalassa surenette,
haavojanne huokaillette.
Täällä harva taitaa huokailla,
vaik' on vaiva kyllä kaikilla.

Mullan alla mätänette,
kunhan sinne kerinnette.
Täällä kaivata saa kuolemaa
taikka toki päivää parempaa.

Täällä teitä kyllä muovataan.
Joka ruukunpala rikotaan.
Ja sen harva saattaa sietää,
yhtä harva tosin tietää,
miten täällä kasvaa koivu kallioon
- juuret tunkee tiensä kiven kainaloon.

Väärät viruu vankilassa,
koito kansa kahlehisssa.
Täällä viruu viattomat vaan,
ajan kahlein kiinni ainoostaan.

Täällä turkat liedot lapset,
käyvät mielen mustat kasket,
yksin sielun yöhön syvimpään.
Toivon hakevat he tyrmistään.

Täällä sielun säröt tunnetaan.
Teidät vahvemmiiksi taotaan.
Ja sen harva saattaa sietää,
yhtä harva tosin tietää,
miten täällä kasvaa koivu kallioon
- juuret tunkee tiensä kiven kainaloon.